

**BISDOM
ROTTERDAM**

**Korte reflectie bisschop Van den Hende
bij oecumenische viering 1700 jaar Concilie van Nicea
Sint-Janskerk, Gouda
14 juni 2025**

Broeders en zusters in Christus,

Als raad van kerken in Nederland staan we dit jaar met alle christenen ter wereld stil bij het Concilie van Nicea dat 1700 jaar geleden werd gehouden. Nicea is een mijlpaal in de geschiedenis van de Kerk¹. Het concilie is vooral in ons bewustzijn gebleven door de geloofsbelijdenis, de belijdenis van het geloof in de verlossing door Jezus Christus en in de Drie-ene God: Vader, Zoon en Heilige Geest².

De eerste leerlingen werden geroepen en bij de hand genomen door Jezus en de tweeënzeventig leerlingen werden uitgezonden met de bevestiging: 'Wie naar u luistert, luistert naar Mij' (Lucas 10, 16). Na Jezus' dood en verrijzenis ontvingen de apostelen de Heilige Geest en werden toegerust om als Kerk de weg van het evangelie te gaan (Handelingen 2, 1-4), als aanhangers van de Weg (cf. Handelingen 9, 2).

Steeds opnieuw neemt de Kerk in kracht van de Heilige Geest nieuwe generaties gelovigen bij de hand zoals op beslissende wijze gebeurde door het getuigenis van het concilie van Nicea. In opdracht van de gekruisigde en verrezen Heer zijn we gedoopt in naam van de Drie-ene God. En steeds weer klinkt bij de toediening van de doop de belijdenis van ons geloof.

Ook vandaag belijden wij ons geloof in de Drie-ene God en het is de vrucht van de Heilige Geest dat wij hier samen zijn gekomen, in vertrouwen op de vergeving van onze zonden waardoor onze gemeenschap met God is hersteld, in vertrouwen op de verrijzenis en het eeuwig leven.

Stil staan bij 1700 jaar Nicea. Heeft de wereld van onze tijd geen andere dingen aan het hoofd? Zo zou je kunnen denken. Verdeeldheid, oorlogsgeweld, onrecht en haat. Echter, het geloof waarvan Nicea getuigt gaat niet voorbij aan de menselijke werkelijkheid en omstandigheden van onze tijd³. Immers, Jezus Christus, die waarachtig mens en waarachtig God is, heeft alle uitersten van lijden en dood, van vernedering en verwerping ondervonden en gedragen.

Op basis van ons geloof wenden we ons niet af van lijden en dood, we maken ons niet los van de noden in de wereld, integendeel, de verkondiging van Jezus, onze verlossing, op basis van het geloof dat in Nicea tot uitdrukking is gebracht, stelt ons in staat om te getuigen van de hoop die in ons leeft (1 Petrus 3, 15b) en een beschaving van liefde op te

¹ Paus Franciscus, bul (Rome, 9 mei 2024) bij gelegenheid van het Heilig Jaar 2025 *Spes non confundit* n. 17.

² Internationale Theologische Commissie, document bij gelegenheid van 1700ste verjaardag van het Oecumenisch Concilie van Nicea *Jezus Christus, Zoon van God, Redder* (Rome, 16 december 2024).

³ *Jezus Christus, Zoon van God, Redder* n. 122.

bouwen door waarachtige bekering, met óók de werken van barmhartigheid (cf. Matteus 25, 40) als een waarachtige vorm van verkondiging⁴.

Broeders en zusters, we hebben gelezen uit het boek Deuteronomium (Deuteronomium 6, 4-9) en we belijden in continuïteit met de openbaring aan Israël dat God één is. De ene God die is Vader, Zoon en Geest.

Wanneer het gaat om ons geloof dat we mogen ontvangen en delen, dan is luisteren de allereerste vereiste: 'luister, de Heer, onze God, de Heer is de enige'. Geloof is geen bezit maar een gave Gods en we kunnen niet anders dan beseffen dat we deze grote schat te dragen hebben in aarden potten, en dat steeds duidelijk blijkt dat die overgrote kracht van het geloof van God komt en niet van ons (2 Korintiër 4, 7).

De broosheid ontmoeten we ook in het evangelie van vandaag (Johannes 11, 17-26) bij Martha, die geschokt is en treurt over de dood van haar broer Lazarus. Maar waar geluisterd wordt en een dialoog met onze Heer mogelijk is, klinkt de boodschap van de verrijzenis en het leven. Door te luisteren kan Martha zich in geloof openstellen voor haar Heer die in persoon de verrijzenis en het leven is. Trouwens, ook het vermogen tot luisteren is ten diepste een gave.

Wanneer wij vandaag stil staan bij 1700 jaar Concilie van Nicea, dan is onze herdenking op de eerste plaats een lofzang aan God, Die Zich aan ons heeft willen openbaren en Die ons de rijkdom van het geloof schenkt, zoals door de geloofsbelijdenis van het Concilie van Nicea tot uitdrukking is gebracht.

Vandaag mogen we ons geloof ook vieren. God danken voor de gave van het geloof en voor het vermogen tot luisteren, en in het licht van Nicea gaat het dan zowel om het luisteren naar de Heer als het luisteren naar elkaar.

En, ons danken en vieren vandaag vraagt om een vervolg, namelijk dat we steeds met nieuw elan dienstbaar zijn aan de verkondiging van het evangelie, al is het geloof nooit ons bezit en zijn we als broze vaten van klei. We mogen Christus verkondigen en zijn kruis (1 Korintiërs 2, 2).

Broeders en zusters, de prediking van Jezus, onze Verlossing, is geen veroveringsstrijd, maar eerder een gelijkvormig worden aan Christus, die de mensen die Hij ontmoette met liefde en barmhartigheid aanzag. Onze prediking zal vrucht dragen als het Christus is die in ons werkt⁵.

⁴ Paus Benedictus, toespraak tot delegatie van St. Peter's Circle (24-02-2012): "Charitable service becomes a privileged form of evangelization in light of the teaching of Jesus, who will consider as done to him what we do for our brethren. Especially for those who are lowly and neglected". Zie ook: *Jezus Christus, Zoon van God, Redder* n.123.

⁵ *Jezus Christus, Zoon van God, Redder* n. 124.